

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 23. Rochus Gonsalvius & Alfonsus Rodericius mactantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

elementa omnia inter se committam, procellas commovebo, corporum & segetum pestes accersam, tygres & feras in vestram ruinam armabo, mala denique omnia creabo. Cum sic partim à lubentibus, partim à timentibus, eliciisset consensum, Cuniaraquam Casiquium ex omni multitudine sevocat, & conjurationis promovendæ ergò ad Caaroënses amandat, cum mandatis, ut simulatione maximâ Caarupe & Caabure Casiquios, patrandis sceleribus aptos adeat, referatque conspirationis causas, & suo nomine imperet, ut Rocho Gonsalvio & Alfonso Rodericio de medio sublatis, pergant ad Petrum Romerum trucidandum: se interim intenturum in mortem Joannis Castillii & Sociorum Piratinensium. Addat ab Ibitiraquanis & Paransenibus ex condicto Socios omnes esse mactandos. Cuniaraqua ad Caaroënses pergens cum his mandatis, ita totam rem præstitit, ut Caarupe & Caabure conjurationem statim approbarint, opem Niczuvio spondentes: aded non difficiliter scelerati in bonorum ruinam conspirant.

Caaroënses sollicitantur.

INTERIM Rochus Gonsalvius conspirationis ignarus, decimâ-quintâ Novembris summo mane ad Petrum Romerum rescripserat, Caaroënsium res feliciter promoveri; & si suppetent ferramenta ad afficiendos muneribus populos, quingentas familias in album referri posse. Hoc scripto Sacrum peregerat, ritèque gratis actis omnes Indos adesse jusserat, ut ex ingentis ligni summitate campanam, doctrinæ Christianæ & sacrorum Ministeriorum tempora designaturam, appenderent, appensamque erigerent. Sed Caarupe in opportunitatem parricidii intentus Barbaros ab se subornatos, tanquam ad Gonsalvii jussu capeffenda pergerent, secum clam armatos ire jubet, & dissimulanter omnia agere, donec Marangoæ tortori abs se designato nutu parricidium imperaret. Jam omnes convenerant, & Rochus Gonsalvius Carne & Sanguine Christi saginatus optima hostia futurus, operi accinctus, ad obligandam fune campanæ lingulam se inclinaverat, cum Caarupe, invitatus opportunitate inferendi vulneris, oculorum nictu Marangoæ scelus mandat, qui clavam saxo capitatam in caput Patris optimi toro nisu vibrat, & uno ictu cerebrum è cranio extundit, exanimatque: diffractum caput alter repetitâ clavæ impulsione penitus conterit. Mox omnes inconditis clamoribus aëra, lymphaticorum in morem, complent: diceres fateri velle immensis ululatibus dignum facinus se edidisse. Exciverant hi clamores Alfonso Rodericium, in non remota cella quotidianæ precis pensum persolventem, & jam parabat ipse pedem è cubiculo efferre, de novitate percunctaturus, cum ostium parricidæ obsident. Primus insilit Areguarus, insignis veneficus, idemque Divinitatis phantasticæ usurpator, Caarupe germani fratris jussu, qui subito brachiorum amplexu Rodericium ligans, mandat, ut feriat. Nec mora sicarii clavas rotant, vibrantque. Sed Rodericium, quamquam inter turbam & ictus piè anhelans, volebat ibi victima cadere, ubi Sacrificium offerre consueverat: verum erumpentem, nitentemque ad templum pergere; sicarii ultra progredi non passi, alteris clavæ rotationibus prosternunt, donec constaret etiam exspirasse.

CAPUT XXIII.
Rochus Gonsalvius & Alfonso Rodericium mactantur.

Rochi Gonsalvii mors.

Et Alfonso Rodericium.

UTROQUE extincto longus clamor dissonusque editus est. unis de facinore exultantibus, alteris (nam non omnes conspirant) tristissimum ejulatum in commiserationis confessionem tollentibus. Parricidæ, nondum satiati furore, cadaveribus insultant, Rodericium corpus lumbis tenus truncant, crus evellunt, vestibus detractis, iteratis vulneribus utriusque membra deformant, denique circum templum ignominiosâ circuitione protracta, igne in ipsum templum injecto, flammis tradunt, Sacra omnia profanant, aram in frustra minuunt, calicem perfringunt, cerimoniarum codicem minutim concidunt, intemeratæ Virginis effigiem, quam Rochus Gonsalvius expugnatricem populorum vocitare & ad nova oppida fundanda secum portare solebat, dilacerant, Christi Crucii affixi icones duas reflexas in ignem mittunt. Felices in eo generosi Athletæ, quod eorum manibus morentur, qui JESU & MARIE æque ac sibi essent infensi. Misso post hæc de utriusque necè ad Niczuvium nuncio, Barbari omnes ad parricidale convivium dilabuntur.

CAPUT XXIV.
Gesta post utriusque necem.

Parricida cadaveris deformant.

Sacra profanant.